

ROLAND KALKMAN

BEDREIGD

AVI M5

© 2020 Den Hertog B.V., Houten

ISBN 978 90 331 3050 2

www.uitgeverijdenhertog.nl

Omslagillustratie: Corné van der Horst

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Een nieuwe auto

‘Seth, je telefoon gaat!’

Verbaasd kijkt Seth naar zijn moeder, die in de opening van de keukendeur staat.

‘Mijn telefoon? Wie moet mij nou bellen? Niemand heeft dit nummer. Ik heb ’m gisteren van papa gekregen.’

‘Pak ’m toch maar op, anders blijft-ie gaan.’

Seth gooit zijn tijdschrift aan de kant en slentert naar de keuken. Nu hoort hij de ringtone ook. Juist als hij het toestel wil pakken, stopt het met piepen.

‘Te laat...’ zegt mama.

‘U zei gisteren toch dat ik er niet de hele dag mee moest gaan spelen?’ Seth pakt zijn telefoon van de keukentafel.

‘Eén gemiste oproep,’ leest hij hardop voor. ‘O, het was papa. Zal ik hem terugbellen?’

Op dat moment klinkt de ringtone weer. Snel drukt Seth op de groene knop.

‘Hallo, met Seth?’ zegt hij vragend.

‘Hé jongen, met papa. Neem je ’m nou gelijk de eerste keer dat ik je bel niet op? Dan heeft het niet zoveel zin dat ik mijn oude telefoon aan jou heb gegeven.’

‘Sorry, ik zat in de huiskamer. Ik ben echt heel blij met uw oude iPhone, hoor!’

Seth hoort zijn vader lachen aan de andere kant.

‘t Is goed, hoor,’ zegt zijn vader dan. ‘Ik bel voor iets anders.’

Kun je naar buiten kijken en vertellen wat je ziet?’

Seth kijkt door het keukenraam naar de achtertuin. ‘Ja, dat doe ik. Ehh... ik zie twee koolmeesjes in het vogelhuisje van de pinda’s eten.’

Opnieuw hoort Seth zijn vader lachen. ‘Kijk eens aan de voorkant van het huis naar buiten.’

‘Oké,’ zegt Seth. Hij loopt met zijn telefoon aan zijn oor naar de huiskamer. De gordijnen zitten nog dicht. Met één hand schuift hij een gordijn opzij.

‘Nou, wat zie je?’

‘Dat het bewolkt is?’

‘Nee, dat bedoel ik niet.’

‘Bram en Mitchell zijn vuurwerk aan het opvegen.’

‘Dichterbij.’

Seth kijkt naar de voortuin. ‘Ik weet het niet.’

‘Wat staat er geparkeerd aan de stoep?’

‘Wow,’ laat Seth zich ontvallen. ‘Een vette BMW! Zo’n minitersauto met getinte ramen.’

‘Cool hè?’

‘Had u ’m gezien toen u naar uw werk ging?’

Zijn vader lacht weer. ‘Nee, toen stond hij er nog niet. Let op!’

Seth ziet dat het raampje van de BMW naar beneden gaat.

Zijn vader zit breed lachend achter het stuur van de BMW.

‘Pap, hoe kom u daar nou aan?’

‘Ga je mee een stukje rijden? Kleet je snel aan!’

Dat hoeft zijn vader geen twee keer te zeggen. Seth rent naar de gang. Halverwege de trap heeft hij zijn badjas al uit en in drie tellen heeft hij zijn kleren van gisteren weer aan.

‘Mam, mam!’ roept hij als hij de trap afroffelt. ‘Ik ga met papa mee in een coole auto!’

Hij rukt zijn jas van de kapstok en rent de voordeur uit.

‘Ongelofeloos!’ laat hij zich ontvallen als hij het portier opentrekt. ‘Dit is vet, man!’

Hij gaat op de voorstoel zitten en kijkt zijn stralende vader aan. ‘Maar hoe komt u er nou aan?’

‘Gestolen,’ zegt zijn vader met een effen blik.

‘Wat?’ zegt Seth. Hij vergeet even adem te halen.

Zijn vader geeft hem een dreun op zijn schouder. ‘Natuurlijk niet! Dit is mijn nieuwe auto. Of beter: onze nieuwe auto. Vind je ’m mooi?’

‘Hij is niet mooi. Hij is fantastisch.’ Seth strijkt met zijn hand over het notenhouten dashboard. ‘Ik heb nog nooit in zo’n gave bak gezeten! Heeft u die van uw baas gekregen?’

Vader schudt zijn hoofd. ‘Nee en ja. Doe je gordel om, dan gaan we een stukje blazen!’

Seth klikt zijn gordel om. Zijn vader drukt op een knopje. Seth hoort niets, maar zijn vader draait aan het stuur en meteen zijn ze vertrokken.

‘Moet je eens voelen,’ zegt zijn vader. Seth voelt hoe hij in zijn stoel wordt gedrukt, terwijl de auto ervandoor spuit. ‘Lekker pittig, hè?’ lacht zijn vader.

‘Wow, maar is die auto echt van u? En onze Opel Astra dan?’

Vader legt een hand op zijn schouders. ‘Ik heb toch verteld dat ik voor mezelf wilde beginnen? Een eigen zaak? Dat is gelukt. Deze week ben ik officieel gestart. Ik ben dus de directeur van mijn eigen zaak. En een directeur rijdt natuurlijk niet in een tien jaar oude stationwagen. Die rijdt in een BMW. Hij is volledig elektrisch. Heb je je verwarmde stoel al gevoeld? En het dashboardkastje is een koelkastje, waar je een colaatje koud in kunt bewaren. Leuk, hè?’

Een halfuurtje later heeft Seths vader alle snufjes van de auto

laten zien. Ze rijden rustig de straat in en parkeren voor de deur. Seths moeder staat voor het raam. Seth wenkt enthousiast, maar zijn moeder steekt alleen haar hand maar kort op.

‘Ga mama maar even roepen,’ zegt papa.

Seth stapt uit en rent naar de voordeur. Zijn moeder doet open. ‘Papa heeft een nieuwe auto,’ zegt hij. ‘Een BMW, moet u kijken hoe vet hij is.’

‘Nou zeg,’ reageert zijn moeder.

‘Kom, trek uw jas aan, dan gaan we een stukkie blazen!’ praat Seth zijn vader na. Mama schiet in de lach. ‘Jij bent verkocht, begrijp ik.’

Ze loopt met Seth mee naar de nieuwe auto. Ze trekt het voorportier open en gaat zitten. Seth ziet dat ze papa aankijkt. Zo knap hoe ze kunnen praten zonder iets te zeggen. Seth trekt de achterdeur open en laat zich op de achterbank glijden.

‘Moest dat nou gelijk de eerste dag al?’ hoort hij mama zeggen.

Papa grijnst een beetje, ziet Seth. Kleuren papa’s wangen nou?

‘Toys for boys,’ zegt papa. ‘’t Kan nou toch?’

‘Verzamel geen schatten voor u op aarde...’ zegt mama ernstig.

‘Ik heb maar één schat en dat ben jij,’ zegt papa.

‘Hé,’ reageert Seth, ‘en ik dan?’

‘Oeps,’ zegt papa. ‘Nog een schat. Twee dan. Doe je gordel om, dan laat ik voelen hoe hij rijdt. Ik denk dat jij ook gelijk verkocht bent.’

‘Kwajongen,’ zegt mama zachtjes.

Als ze thuiskomen, ziet Seth zijn buurmeisje bij hun voordeur staan. ‘Hé, daar is Else. Mag ze ook een rondje mee?’

‘Een andere keer, Seth,’ zegt papa. ‘Ik moet nu snel aan het werk, centjes verdienen. Anders kan ik de stroom in de accu’s niet eens betalen. Tot vanavond, hè!’

Zijn ouders geven elkaar een kus en Seth stapt uit. ‘Doei, pap!’ Else heeft hem blijkbaar niet opgemerkt, want ze drukt nog een keer op hun voordeurbel.

‘Hé Else,’ roept Seth. ‘Heb je de nieuwe auto van mijn vader gezien?’

Else draait zich om. ‘O, leuk. Kom je bij mij thuis een spelletje doen?’

Seth wijst naar de donkere BMW die de straat uit rijdt. ‘Kijk, mijn vader heeft een nieuwe auto,’ probeert hij nog een keer.

‘Ehh... boeien,’ zegt Else, terwijl ze met haar ogen draait. ‘Kom je bij mij?’